

dentis incerti , ratiocinari volumus ; criticam item adhibere , & immiscere dubitationes nostras de te , ut totidem prætextus habeamus nosmet ab illius obedientiis dispendandi , & ab ea secedendi ? Quæsiuerunt illi in remota regione Puerum , quem ignorabant , pro cuius amore regna sua reliquerunt , ac obiecerunt te vel subditorum defectioni , vel contemptu , quem asperta levitas eorum in mentibus illorum cire poterat ; non vero quibus nullum subeundum est periculum , nos detrectamus procumbere ad pedes Dei , qui notus est , qui prope est , & est in nobis ? Nullum ipsi miraculam ab eo patrarent videtur ; neminem de ipso loquenter audierunt , & nihil feciit , qui ultra confutum cipient , de Arabia felici , videlicet de centro volutissimis gradu egressi sunt , ut sua praetexta obsequi Puero , qui regnatus erit in Israël . Nos vero , qui fatemur Deum ab solitudo Cali , terraque Domini , non , quibus persuasum de tot miraculis ab ipso patratis , hæremus , & ut ita dicamus cum illo pacifimus , cupidi quidem colendi ipsum , sed non illico eundi ad ipsum , dummodo Mundus nobiscum veniat , admirans Magnitudinem ejus , dummodo non exprobret nobis infirmitates nostras . procident ad pedes separasti sui , sed modo trahamus post nos nostrâ vanitatis insignia , & nihil inde nostra patiatur phalaucia . *Morales Sermons tom 6. Parte altera.*

vident in puer , quem adorant , quævis intreatus illius misericordia , apannos , quibus involutus est , S. Augustinus ait ; Spiritus scientia , & consilii , qui effect , ut de Herodis fraudibus , & collatitate suspicitur ; Spiritus fortitudinis , quo omnes supererant obices , qui corum consilii poterant adversari ; Spiritus pietatis , qui illos propriæ factæ Religionis auctori ; Spiritus timoris , qui illos coram tamquam coram Deo gloriantur , & Majestatis humiliant . Verbo , omnia sunt Spiritus ; ideoque nihil nobis dicere licet , nisi Spiritus nostris extollimus . *Sermones Morales tom 6. pars prima.*

Tria sunt in Iesu Christo , aliquid verus , aliquid novum , aliquid aternum . Quod verus est , corpus ejus est , quod cum S. Bernardi dici potest antiquum : Nam licet opus non sit carnalis commercii , tamen efformatum est in sūri Virginis , que per longam Majorum seriem ab Adam originem duxit . Quod in illo novum est , anima est , quæ creata fuit data opera , ut animearet hoc corpus . Quod vero Æternum est , Verbum est , quod utrique conjunctum est . Magi autem adorant in spiritu novam hanc Trinitatem . Myrrham offerunt ei , quod verus est , videlicet corpori divini hujus infantis , quod expotitus fuit omnibus vita hujus misericordia , omnibus perfectivis hominum . Aurum offerunt ei , quod in illo novum est , videlicet anima , qui pars est , & res . Credo propositio hoc metallo . & offerunt thus ei .

Duo dabant Ad perfecta adoracionis ostentiam duo desiderabantur,
Effigie Veritas, & Spiritus. **Veritas** quidem genitus deera; & ha-
perfecta ad- rebait enim cultum dolorum suorum. **Spiritus** apud Iudeos
orationis & ferme non erat: **Satis** erat illis cultus exterior, & inanis
veritas, & ferme non erat: **Satis** erat illis cultus exterior, & inanis
Spiritus. ceremonia. Alii quidem verum Deum non colebant, ali
vero illum non ut opus eft, colebant; & quid autem hodie? Tres Magi Reges, ab Oriente dicendum, & facti Christiani
antequam ipsa Christiana Religio oriretur, in antecellum ad-
implent Iesu Christi prophetiam, quem in Veritate, ac Spi-
ritu venerantur, in veritate quidem per humilem confessio-
nem supremi ejus imperii, atque divinitatis, quem erat ad-
huc ignota, & coram qua procumbant: in Spiritu vero per
obsequia spiritualia, que illi praestant, & mystica munera,
qua offerunt illi. **Idem.**

Difflentia. Ad hac Regum Magorum verba singite vobis quidquid dif-
ficiillimum erat ad superandum in tribus hisce Augusti Primi
cibibus, & id quod Iesus Christus nihilominus expectabat,
ut Salvato- ut recuperet veram hanc adorationem tibi debitam. Quid
rem adora- tiam, qua horret pati; offerunt illi myrram, que per a-
mentum symbolum est mortificationis, quam volunt am-
plecti; si vocul enim laeserit per inexplicabilem videadi av-
ditatem, ac possidendi bona terra; ad illius pedes prospicunt
aurum, quod totum avarorum objectum est, atque idolum; &
si hominum vita per superbiam illum offendit, coram ipso
procedentes pferunt illum, quod cremantur, ac per igau-
transiens, Christiana humiliatio est signum. Terullianus
taedem ait, si Iesu Christo primi vite ipsius diebus offre-
runt aurum, myrram, ac thus, id factum fuisse, ut nobis
testarentur, hac dte sineam habitu idolorum sacrificia, &
gloriam Mundi, quam deinceps oppugnare possent, ac dele-
turos. Ex moribus sermonis rom. 6. parte prima.

Tres Magi nostri fideles, sc̄ strenui ad stellā conspicutū nuntiant Herodi Nativitatem, Regis Iudorum, neque illius Tyranni zelotypiam, furorēque extincionē, nulla ipsius habita ratione ex eo queruntur; ubi sit ille, qui natus est Rex Iudaeorum: vidimus enim stellarē eius in Oriente, & venimus adorare eum. Quo si tantum zeli fuit illis antequam Jesum Christum videbant, & si Milionis sua numeri perfecti sunt tanta licentia, & fortitudine in terra aliena ubi nihil illis formidantium non erat; quid aucti, & distiunt fuit, postlimio in patrum reversi, de Piero, quem in Bethleemito præsepi adoraverunt, ubi facta fuerunt prima Ecclesiæ fundamenta, sicut illa Synagoga olim in celebrissimo Syuai Monte fuerunt constituta. *Iam.*

digitas enim illamur, & quod poterat inventari, qui cum illi aequalis sit in omnibus, quatenus Deus, eique subministrat, quatenus homo, vere illi fuit perfectus adorator, quem expectabat. Apud Filium vero hunc in premium humiliorum, quibus se ipsum ultra obsecravit, requirebant cultores non communis, vulgariter conditionis, qui illius divinitatem adorarent, & qui imperium suum eisdem imperio subficerent; & Pater Eternus nullos aptiores poterat inventare, quam tres Reges, qui eminus venerunt, ut nato Deo obsequia sua praefatarent in stabulo, inter animalia quedam, & in feno jacenti. *Idem.*

Quem
fuerit He-
rus erga
Magos po-
litica.

Hic igitur feliciter adimplevit eis Mystmum illud Davidis in psalmio, ubi nobis exhibet Deum dicentes vaticinium in psalmo, qui illum in auxilium suum invocabit; & dicet: *Pater meus tu es Deus mens, & sapientia Saluator meus: (psalm. 88.) Ecce obsequia, quia in prepti tribuit Patri suo, quod Deum suum vocat ratione humana naturam, quam suscepit. Sed quanquam erit merces illius? Exsuperata magis etiam ponam illum, excelsum pra regibus terrae: Si autem reliquerint homines alli legem meas, & in iudicatis meis non ambulaverint, visitabo in terra iniquitatis eorum, & in verberibus peccata eorum, misericordiam autem meam non dispregam ab eo, et semper ejus in armam manebit. idem.*

et Iohannes de Lutetia
Omnia spiritualia sunt in Magorum muneribus; omnia
vero magis adhuc spiritualia; magis mystica; & divina in
officentibus. Dei Spiritus illos ad Jesum Christum addu-
cit; & ostendit illis media illam in spiritu adorantem. Spir-
itus sapientiae; & intellectus; per quem magnum aliquip
sevitia; & futur tam horrible nefas executi sunt: & ipso
unum dumtaxat auertere quæserent; plura infamia milia per-
cuisse. Inhumanus non sicut; quidem filio peperit. Nisi illum
hunc infama mente agriduo exercasset; videlicet; cedem adeo
exercrabimur nihil aliud conjecturam fuisse; nisi ut amuli-
fui.

sui Nativitas fieret illustrior: cogitasset agi de Deo, cuius confilia astutissima, ac mentibus nostris invia sunt; & certissima imperia: veritus fuisse, ne subditorum suorum odia exasperaret, & ne se ipsum iis perderet confilios, quibus feliciter studebat. Verum cum bono, Auditores, contra furens-
tissimi cupiditatis infaniam exclamare: Sapientia, rexitudo,
miseratio, humanitas, fides, clementia, fidelitas, religio; nihil est quod ambitiosam zelotypiam remoretur! Ad
fui ut tamens omnia armat vita. Herodes regnare vult; ut
regnat, mentitur, prodit, properat imbecilitatem diffidat,
imprudenter efficit, pietatem amittit, amicitiam ratio-
nem, ad inhumanitatem horridos, inauditos, inutileque
excessus procedit. Fieri ne potest, ut uicaria animi aggritudo
in tot, tantaque criminis impellar? ipsi videbit: simileque
vobismet responderet poterit. Ex Sermone Patris. In Pesa.
Tomo 2.

UPPLEMENTUM

Ad Tractatum

DE PUESTITIA, ET VITA ABSCONDITA
EHLI DEI

FILII DEI.

HOC proculdubio unum ex maximis est vita Iesu Christi Mysteris, quod est multa sit caligine involutum, nihil secias nos oportet admirari magis quam illa, que in hominum oculis maxime niteruit. Et descendit cum illis, & venit Nazareth, & erat subditus illis. (Luc. 2.) Hac illa est solitudo, in qua divinus ille Magister vixit usque ad tempus fuz predictionis. Divinus hic homo, in quo omnes erant thesauri sapientia, & scientia, qui in supremo gradu omnia possidit naturam. & gratias dona. Qui per-

gradu omnia pollicitur nature, & gratia dona, qui poterat in Mundo micare, & sibi populorum omnium exsiliacionem, cultumque conciliare; Deus-Homo, qui usque ad annorum triginta etatem operari potuisse tot miracula ad Majorem Patris sui gloriam, si ce cogadendum tradidisset, qui omnes potuisse convertere peccatores, idololatrias, & Evangelium in omnem terram effundere: hic Homo-Deus, qui ad id unum misus fuerat, & de Caelo descendenter; tamen rediget se ad vitam absconditam, ac tribus, ac trigesima annis, quibus nobilicum erat permanens, annos triginta in silentio, atque solitudine transfigi, sibiisque tres tantum reservavit, ut scire in lucem proficeret, & Dei Regnum annuntiaret. *Pater Beaudouin propositus Spiritualium.*

Ex eius iubilis illis. Hac omnia sunt, que nobis dicit Evangelista de Salvatoris vita in solitudine. Reliqua ignoramus, que tenebris obrui voluit; ita ut illius Pater, unicuis est teſis operum ipsius. Arduam tamen non est cognoscere, quid Salvator adeo admirabiliter confitio nos doceret. Exemplum hoc nobis adimit pretextus, quos cauillari possemus, & quos phialacia callide nobis supponunt, & aſſay, ut procilla nequeant officere. Hoc ipsum facili sectatores nequeunt diffici, & ubi per intervalla ad se reversi, cogentibus follicitudinibus, quibus obruiuntur, ſeſe colligunt, fateri coguntur, solitudinem, obscuram, latenterque vitam uitissimum eſe medium in pace vivendi in hoc Mondo, & ad eternam pacem pervenienti. Idem ibidem.

Prima abscindit vita Salvatoris linea , quam nobis exhibet scriptura , velox est obediencia , quam praestit Caeli Patri fui , qui illi per S. Joseph fugam in Aegyptum praceperat . Fuit illa quidem initio proflus sancta obediencia : quodquidem innatabatur perfecte conformitatem voluntatis illius , cum hac superiori voluntate Patris Eterni , cui placere studebat , & in quo unice confidebat . Illum spectabat non folium in Angelo catus demissio , verum etiam in Joseph , cum quo Angelus locutus erat , & qui ea in occasione Dei minister futurus erat . Divinus igitur hic puer se duci sinit , neque alium habuit sensum nisi filialis obediencia , & traditio nis suimet ipsius in manibus Providentie , & corum , quibus illa persone ipsius curam tradiderat . Talis esse debet obediencia nostra nutritus Deo ; & ubi Deus tantum nobis gratias largitur , ut nobis suam appetit voluntatem per eos , quos supra nos constituit , ut adducant nos in quemcumque situm , ubi nos positos intemperie ; illis celerem tefari debemus obedienciam , tamquam ipsi Deo , quoniam cogniti sunt Ministrorum , quibus ille nos creditus deducendos . *Pater Dolorosus ibidem.*

Quanam erant negotia quibus vacabat Dei Filius in vita abscondita? Si ex eorum specie judicium ferendum est, humilia erant, abjecta, communia, & servilia. Labores suos cum Joseph partebatur; cum Sancta genitrix sua erat ad reatum sacræ huic familiæ ordinem necessarias videbat: diligenterne exequatur quacumque fibi ab utroque præcipiebantur, quin quidquam ab illo omittetur, vel negligatur. Quid autem hoc erat habita ratione Mefiz, & Unigeniti Fili Dei? Deo tamen ex huicmodi actionibus tantum gloria cedebat, quantum ex illis, quas deinceps maximas Dei Filii erat operatus. Deo filii placent; cumque ipsum videret talibus exercititationibus operari dantem, iam dicebat de illo, quidquid minori licet cum follementis, ac nitoris diffusuras erat die Baptismi perficit.

tamque laboriosa, & recto sensu tam opposita, ut videtur, imperata fuerint? Tamen Pater, Mater, Puer obediunt, nulla interjecta mora, nulla adhibita excusatione, nulla opposita difficultate. *Pater Bourdaloue in Asceticis confessus.*

Vix Angelus S. Ioseph Dei iussum aperuit, cum illico fidelis hic Cultus omnium thesaurorum Dei in terris surrexit, accepteque Matre, & pueru in Egyptum secessit. Quoniam surgent, accipit Puerum, & Matrem eius nocte, & secessit in Egyptum. Id si ad examen vocetur secundum humanam consilium, qui vulgo sequitur in actionibus nostris, sexcenta rationes adeo celereb obedientiam debent retardare. Quod enim infans adhuc in incububilis taliter pati potest iter longum, atque difficile? Quomodo asportari per densas noctis tembras, & per toro pericula, quia in via adeo molesta erant subiuncta? Ubi nam in via deferta inventi posuit ad viatum necessaria? Numquid non poterat Deus aliter illum eripere de Herodis persecutione? Omnia argumenta deproponta ex fonte amoris proprii, ex hoc superbia spiritu, cui ita omnes devoti sumus, ita ut nolimus ne paupertate quidem amittere miseris hujus libertatis, que progenitoribus nostris peperit tantam calamitatem. Sed quid infans Deus? Cognoscat fatus est hanc esse Patri sui voluntatem, ut illi fine mora pareat; ne hiscet quidem. Quomodo vero statim in arena non parvissat Caletti Patri, qui in hunc mundum idoneo venit; ut nobis ceteri obedientia perficiencia exemplo? *Pater Bourdaloue. Ibidem.*

Velox obedientia Pueri Caletii imperio Patri sui, quo
Cauda resiliens, exceduntur nostra eft, mer-
leant illa coram te: *Dic mar, quoniam, quoniam, quoniam,*
Thomas Kempis. Avelle corda nostra ab omnibus nu-
gis, quia nos distrahere possunt, ac dissipare. *Fac ut no-*
met colligamus: innitis mentibus nostris interiorem spi-
riuum, qui unius concinere nos potest in collectione, & ma-
lacia. Fac ut recessus, & silentium semper sit refugium
nostrum, & consolatio. *Auctor recent.*

Quid ipsi dixitfisi, si nonnihilis Iudeum hunc hominem
in regione sua habitat fuisse pro filio fabri lignarii? Non
quid hic est filius fabri? (Matth. 13.) Illum haecenus vixisse
in artificis taberna, & in fudovervultus sui victimi fui com-
parafe? Nonne dictum hoc non solum ad credendum fuisse
difficillimum, verum etiam ad concipendum maxime te-
merarium? Nonne verum est, hoc ne in mente quidem
homini cadere posuisse, & fabularores nonquam tale a ve-
ritate abhorrens sommum somniast? Homo unus, Iudeus,
ex una face plebis, credi vult, se ab eterno fuisse: Ante-
cum Abraham ficer, ego sum, (Ierim. 38.) & se fuisse attol-
lere super ea, quia in Mando fuit divinoria? Nonne arbi-
trati fuisse hominem hunc non solum unum omnium fu-
perbitum esse, & audacissimum; verum etiam insipienti-
sum, qui in state tam paupere, ac misero qualis erat flau-
sus illius, divinitatem sibi, atque omnipotentiam vindica-
res illius. *Pater Texier como primo Dominicalis sui.*

Admirabilis
fides frudus
obedientia
Fili Dei
Paternorum
peritis.

Velox obedientia Cœlestis imperio patris nati, quæ in Egyptum secederat judebatur, praeterea namcū est mem-
cedem in admirabilibus effectis, quæ peperit. Nunquam man-
torem attulit salutem. Salvator hic secum attulit has salu-
tis gratias, quæ Egyptum sanctificauit, & mox labentibus facilius effuerunt in tot Eremitas, & Anachoretas,
quibus deferta loca repleta fuerunt, & quorū Angelica
vita peperit redemptionem, & admirationem totius Mundū
Christianū. Fuga hac illum de furore Herodis præferavit,
cumque abutitur impotens hujus persecutoris illius qua-
rentis interitum. Ibi ut, quidquid Rex impius, & crudelis
in opositum adinteretur; ille per obedientiam suam eva-
serit ex tertiaria cade, in qua rex barbarus illum tot in-
ter innocuos involvere machinabatur. Sed quia bona non au-
tult nobis hic obedientia Filii Dei? In divino hoc exem-
pli innumerum inevitabilem necessitatem subordinationis &
omnibus statibus vita præfervit. Ibi videmus quam nece-
saria fuit obedientia erga Superiores, & in rebus Ecclesiasticis,
& in vita civili; nam si desefet illa, totus terra-
rum orbis confusus, atque perturbatus esset, ibique nu-
lus orbo, sed ubique horror inspicieretur. Patre, Bona
longa ibidem.

Dei Filius in hac vita adeo privata, ac solitaria, quam
dusebat in Nazareth, omnibus vacabat officiis rei domini-
cæ. Hac in re parebat Matri fæ, & Josepho viro ejus tam
quam Superioribus, quos illi super terram præfecrat Deus.
Occupations illi prescripsit magis eisdem placebant, que
niam placebat illi magis exercere virtutem obediencia, et
se subditum esse offendere, secundum illud Evangelisticæ
stitionem : *& eras subditus illi.* Salvator ab iis abstine-
bat operibus, que extrinsecus coruscarent, fugiebat mun-
dum, mundique extixitationem, eaque opera, que erat
abjectissima, hæc ipi jucundissima videbantur. Ita anima
sancta, at soliditatem amica continebat se intra limites statu-
lui, sola, a mundi luce femora, de uno tantum sollicita,
ut videlicet iis vacet, que sibi sunt propria, ac se coram
Deo tenet prudenter, atque simpliciter inherens illi omnibus,
qua novit Deo maxime placitura. Hicq; his, que in
mundo accidunt, minime perturbatur ; nullo habet in di-
scrinari sexcentos casus, qui aliis negotiis facsunt, ac
affiditum creat. Ita permittens singula Dei Sapientia, atque
Providentia, ubi de mundanis agitur rebus ad ipsam
non pertinentibus, ubi perfusum est illi, se proximo pro-
delle non posse, contineat se intra cancellos status sui,
contenta, si placeat Deo suo, & sincere ambulet in lum-
ine oculorum illius. *Auctor recent.*

Quantum
interferat
vita diuinis
et iusta
Saluatoris
Exemplum
profunda pa-
ce pertrui
Vulcanus.
Quot mortales, quot immo viri principes jacundam, pa-
catanque in Mundo vitam dicuerent, si diluculo accipilem
spiritum solitudinis, qui Dei Filii tantopere necessarius vi-
fus est, ut in pace vivereret, & fervaret pacem illam, quam
Mundo nuntiari jussit tempore Nativitatis sua, & quam
post Resurrectionem suam Apolostoli suis etiam, atque ei-
lam commendavat! Hac pace perfirruit, opera pretium
duxit domum Genitricis sua in Nazareth sese recipere
puero, ubi ea gaudente quiete, perfectaque tranquillitate
te, quam anima Sanctorum, ab omnibus facili impedimentis
tis vacu coram Deo pacis gurgite conふeruerunt. Quam felix
esset anima, si ad imitationem Filii Dei sibi in parte
silentium, & recessum eligeret! Quibus gratia Calitus cu-
mularetur, ita feli colligere nolet, si te a mundo ignorare
cuperet! Recellus non folum pro futura vita locutus est fecu-
ritatis, verum etiam pro toto vita hujs praefensis stadii
fides est pacis, & pragmatio quadam illius tranquillita-
tis, qui in Calis beatamentibus, sanctique perfruarunt. Ve-

ram quidem est, ad id saporem quemdam, ac illecebram
habendam esse, qua non minima est gratia, quam Electis
suis Deus ipse largiatur. Infunde nobis Domine hunc soli-
tudinis spiritum, hunc pacis amorem, pacis, inquam, non
tam exterioris, quam interne nostrorum cupiditatem. Si-
leant illi coram te: *Dicit mar, quis es, & Aquiloni, nō fias.*

veris. (Thomas Kempis.) A velle corda nostra ab omnibus nū-
gis, quas nos distrahere possunt, ac dissipare. Fas, ut no-
finet colligamus: immixtus mentibus nostris interiorem spi-
ritum, qui unius concinno nos potest in collections, & ma-
lacia. Fac ut recessus, & silentium temper sint refugium
nostrorum, & consolatio. *Auctor recent.*
Quid ipsi dixitelli, si novitatis Iudeum hunc Hominem
in regione sua habuitus fuisse pro filio fabri lignarii? Non
quid hic est filius fabri? (Matth. 13.) Illum haecenus visuisse
in artificis taberna, & in fudore vultus sibi compa-
rasti? Nonne dictum hoc non solum ad credendum suifer
difficillimum, verum etiam ad concipiendum maxime te-
merarium? Nonne verum est, hoc ne in mente quidem
homini cadere posuisse, & fabulatores nunquam tale a ve-
ritate abhorreunt sonnum fonsimile? Homo unus, Iudeus,
ex ima facie plebis, credi vult, se ab eterno fuisse: Ante-
quam Abraham ficeret ego sum, (Jesu. 38.) & se fide vult atrol-
lere super ea, quia in Mondo fuit diviniora? Nonne arbi-
trari fuisse hominem hunc non solum unum omnium fu-
perbitum esse, & audacissimum; verum etiam insipienti-
sum, qui in flatu tam pauperis, ac misero qualis erat sta-
tus illius, divinitatem tibi, & aquam omnipotentiam vindica-
tur a Te. *Tertius anno prima Dominalis est ful.*

ret? Pater Texier tem primo Dominicae jui.
Iesu crescebat Sapientia , non quod in singulos dies no-
vum aliquem cognitionis gradum adquireret. Namque ut
sanctus Bernardus ait, (S. Bernardus basil., super Missus eft.)
ille non minorum sapientiam habebat, vel potius non mi-
nus erat illi ipsi sapientia in Conceptione, quam in Nativi-
tate sua, neque cum adhuc junior erat, quam cum ad virilem
gratum evenerat. Non ert verum illum crevisse in hac scientia
experimentalis, quam per sensus adquirimus; sed per lumen
glorie, & per infusam sapientiam, omnitudinem scientie ple-
nititudinem ex vita sua momento receperat. Hob nobis non
accidit; possumus; ac debemus quotidie in scientiam salutis
procedere, videlicet in scientiam Sanctorum, in cognitionem
Dei, in cognitionem nostrum metaporum, in cognitionem
verum earum que nostram salutem recipiunt, & earum que
ad nostram conditionem, & statum pertinent, ne in caput no-
strum veritatem illud, quod Dominus Nostrus Discipulis suis
exemplarib. Adhuc eis nos sine intellectu effit. (Matth. 15.)

Jesus cretest grae sensim reliquias naturales corporis infinitates, que paretum comitantur, ut nos spiritus firmitates doceret reliquias, ut perfecti esseamus ad confirmationem Santorum in opus ministerii, in adificationem corporis et animae, ut in nobis resplendat gloria Christi.

Christi, donec occursumus omnes in unitatem perfici, & agnitionis
Filiij Dei in virtutem perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis
Christi, ut iam non sumus parvuli fluctuantes, & circumferamus
omni vena doctrinae in nequitia hominum, in auctoritate ad circum-
ventionem ericis; (Ephes. 4.) Juxta ea quae idem Apostolus
inquit: Fratres vestre pueri effecti sensibus, sed malitia parvuli e-
bore: sensibus vestrum profecti effecti. (1. Corinth. 14.) Obsequium
autem, quod Verbum caro factum ab hominibus praefolatur,
est tenebra & sincera miseratione pro his malis omnibus,
qui divinus infans patitur. Ita est, Salvator amabilis, mi-
seror cum omni cordis affectu omnium humilationum,
ac infinitatum, quibus temet pro amore nostro tradisti.
Infirmitas voluntaria, ad quam redactum te video,
non minorem in me erga te amorem conciliat, quam splen-
dor gressa gloria tua mihi reverentiam, ac timorem im-
mittat. *Idem.*

Si ad examen revocamus verba, que Angelus dixit ad Joseph, ne unum quidem est, quod in nobis non ciat con fidentiam: *Acte puerum, & Matrem eum, & fugi in Egyptum; & ego ibi aperio dum dicam tibi.* Angelus Dei verbis ita loquitur. Quid opus est nolfranis negotio crucem figurant, quando cum Deo? & Angelus oscuris filii aversus denegant? An

doquidem Deus, & Angeli eorum ibi curam depoicunt? Angelus sanctum Josephum alloquitur, ut Dei Filium, ejusque beatissima Genitrix in eo conquiscent, eique curam omnem relinquant. Quam utile est respicere Deum in superioribus nostris, & adquiescere peculiari Providentie illius, qui per eos nos gubernat! Nocturnum eligit tempus, ut illum admoneat; ut sciamus, Deum nobis quocumque tempore vigilare, & illum, cui invigilare, tuto somno indulgere. Denique illi simpliciter inquit, accipe puerum, & Matrem eius; qui illi precipiat, vel quin permittat, ut per otium aliiquid capiat, quod secum gerat in via. Nonne fatis est habere secum duas haec suauissimas personas? Habentii Iesum, & Mariam num quidquam deesse potest? Nonne fatis sibi confutatum debet existimare? Salvator, quid cum te habeam, a me potest optari? Et fine te quid mihi sufficiere potest? Amorem tuum, & gratiationem tuam mili jordanem, & diuersum iuri fati. *Meditationes Patri Novis anno sepiunc.*
Si cogitamus discessum Iesu Christi de patria sua una cum Matre, & sancto Joseph, hic non est simplex discessus, exilium et plurimum annorum, quod libenter (scipio) cum omni-

*ibis incommodis, & zmannis diurnam Exfilii, ut nos docet exerce naturalem affectum, quo cognatos, affines, amicos, atque ipsum natale folum profegeantur, celeri velut deuteris deferentes quidquid nobis est antiquius, cum agitum deo, & imperat id nobis nobis Providentia: Hugo enim a. S. Vidote. (I. j. Dafas. e. tunc) ait, qui amat patrem, & se, & ex complices sibi adhuc molli est, & quin vocentur: *is enim Mundus scater*. *Meditatio Eustachii Novae, Tomo septimo*.*

**Jesus Christus Iusti Patris, cui eodem spiritu paret, quo
videtur in omnibus nobis in initia tue angustias**

- ante receperat imperium permanendi , egreditur de *Egypto* .
• Illuc per obedientiam profectus , illinc similiter egreditur
per obedientiam . Exitus iste innuit , non semper diu per-

per obedientiam. Exiit nre iniuit; non tempus illa permanere calamitatis, sed tempus inde emerendi a Ds ex se expectandum. Donec te illicet continet in paupertate, in infirmitate, in spiritus confitacione, ne cupias illuc erui, nisi cum ipsi placuerit; ne te mora conturbet; ne tadeat te rident in ærura summa; audi vocem intrinsecus dicentem sibi: Ego ibi usque dum audi tibi. Nullam habeto voluntatem, vel electionem. Temet mihi trade, & singulis horis, æque in rebus minimis, ac in maximis. Nil habeo exceptio, sed te inventire cupio rebus omnibus vacuum. Quomodo enim meus eis poteris, & ego tuus, nisi omnino abejeris omnem voluntatem tuam? Seppe dixi tibi, & iterum dico; trade te mihi, da te mihi totum pro proto. Nil habui quares, polquam te vobum in me perdidisti. Mane in me pure, confortare, haud habitaente, & frueris me. Item.

ab Quod si parentum honor est filio fuis ad virtutem, atque Dei timorem informare; felicitas quoque filiorum esse sequitur salutaria instituta, quibus a patribus suis erudiantur. Bonum est pater, cum portaveris regnum ab adolescentia sua. Bonum proculdubio est, quia innocentia iactura malum est irreparabile. Bonum est, quia maxime interest bene inchoare negotium tanti momenti, quale est propria fala. Viatores quantumvis parum aberret initio itineris sui, error magis magisque crescit eundo. Bonum est, quia si moritur adhuc adolescentes, brevi sanctificabitur, si vitam diutius producerit, virtus illi facilius erit, vita sanctior, mors pretiosior. Bonum est, si integratim farant testam mortali, beneficio Deo de incomparabili gratia; si illius iacturam fecerit filiam per peccatavitatem reparare contende: *Dolida iacentis misericordia mea non numerabilis Domine: Secundum misericordiam tuam mentem mei tu proper bonitatem tuam Domine.* (Psalms 24. Idem.)

Fuga Iesu Christi in Aegyptum non est timoris effectus
Mysterium est: non est Creatori periculum, sed liberatio-
nem est humanae inframitis argumentum, sed divine vir-
tutis; non fugit mortem evitatus, sed datus vitam
Omnis eramus profugi, omnes defueramus Optimi Do-
mini jugum, & illius Praecpta infringentes, ut morem ga-
reremus infelitissimo generis humani inimico, cum innocen-
tia amiseramus etiam posselemonem Celestium bonorum, om-
niuumq[ue] deliciarum, nobisque in nullae spes reditus era-
perendum. Nullum ne aderat malis nostris remedium
Refus erat, ut in ipsis gratiam Domini superares. Equis igit[ur]
Dominus fecit: adjungit se fugitivus, (D. Theodorus Anazarbi A-
crysii Homil. contra Nefosum) & ad erratum illius repon-
randum, ipse etiam fugere dignatur, obijcens fugam in
nocuum fuge criminosa, ut falter transfugam, & revoco
ad officium. Admiramini bonitatem Pilii Dei, & nequitias
vetram condemnante. Ille Mundum fugit, vos queritis
lumen. Ille per excusum misericordia vos querit; vos autem
per ingratia animi excusum fugatis ab illo. Ille tibi dedi-
cot non vertit seculo humiliare, & suam subiecte digna-
tem, ubi taliter salu agitur: Deus enim n[ost]ri ignoramus
deinde, & salvare huncem conciliare natura est, & ita deinde
salvare huncem conciliare natura est.

dict, quod salutem humanam concitare natura est. *[colorem]*
Vos autem contumelio sumus vobis esse patatis cum agitur.
illius servitute, & maulvis fugere Iesum Christum cum
Mundo, quam fugere Mundum cum Iesu Christo. Senus
mutate, & confitans inite consilium quarendi Iesum Christum
in omnibus, & cum illo fugienda Mun dum. Fugie
hunc vobis blandientem, fugite tentantem, fugite per-

Si ex his, que mortalium omnium Sapientissimus fatetur sibi intellectu esse difficultas, viam viri in adoeventione (Prov. 30.) penitus ignotam esse ait: *Tria sunt difficultas mali, & quarum patitur ignoratio, viam viri in adoeventione;* (Lib. de Salom. cap. 5.) S. Ambrosius id potissimum intelligendum esse arbitratur de Deo nomine factum, cuius via tanto temporis intervallu latuit

*bus eas vir-
lues, quas
ignorabant.* Quapropter diuturnum hoc temporis spatum ab
scändita Salvatoris vita nuncupatum fuit; illud vero potissimum,
quod a natura destinatum est, aliorum hominum
pueritiae, & quo illi ipsi, qui agunt, nesciunt. Verbum
Incarnatum, quod ipsa erat Sapientia, abscondit omnes di-
vinas perfectiones suas, naturales, humanas, theandricas,
& quidquid illum a reliquo hominibus seceret. Ceterum
ibi retinet Virtutes, quae Mondo erant ignota, & quas
nonnulli Dei-blomini exemplum docere non poterat, earum
que praxim suadere. In his duobus sanctus Augustinus con-
stituit sapientiam Christianam iuxta institutionem: scire videlicet se
ipsum ubi opus est, & celare, & profere; cognoscere tem-
pus loquendi, atque tacendi, & utrumque opportune ita
partiri, ut omnes homines adiuventur. *Auctor sermonis in
enim argumento.*

*Myterium
pueritiae
Dei et My-
sterium om-
nium tem-
porum.* *Parvulus datus est nobis. Ita 9. Myterium nascientis Dei,*
qui propter hominum amorem factus est puer, non est fe-
licitatis, quae adnexa esse debeat ulti temporis, aut anni tem-
pediis; non fecus ac loco, ubi hoc adorable Myterium
adimpliebat est. Hoc enim Myterium est omnium tempora-
rum, omniamque locorum, & si latitia, & felicitas quae
hominiibus attulit, per totum terrarum orbem latitudinem effusa
fuit, debet etiam fesse ad omnia facula propagare,
ita ut non solum de huic Hominis divini Sacerdotio dicendum
sit cum Prophetis: *Ties Sacerdos in aeternum, (P. 109.)*
sed hoc ipsum dici valeat de Myteriis omnibus, quae res-
picunt illius vitam, mortem, & actiones omnes, quae
sunt aeternae, non quod incertanter, & in omen aeternitate
tem infaustum, sed quia semper obversari dobet ante
oculos nostros, & aquam elabi ex animo. Si quia igitur
est actio, quae in mentibus hominum hoc frui debeat aeternis
privilegiis, in quorum commodo facta fuit, hoc (a-
nne est Myterium Nativitatis, ac temporis illius, quo in-
ter pueros vixit, non eo colum quod hoc primus est, & to-
tius felicitatis nostra principium, sed quod suauissimum om-
nium est, & a nos erudiantis utilissimum. *Idem.*

*Nihil ad-
mirabilis
qua abfor-
mata vita
Salvatoris.* Quis non obstupesceret, videntis Verbum hoc Incarnatum,
quod terra universa tandem expectavit, in Mundu prodi-
git, ut ibi plures annos ostieret, ac inutilis sit, quod versus
quidam auctor de aliis vulgo pueris animadverte? Quasi
nil est qualitate ipsius dignus, neque ad satisfaciendum
genium omnium expectationi aptius, quam deliciare partim
in Bethleemita fabulo, partim Nazaret in fabri of-
ficina, ubi meliori ex parte suis patrem transegit; ac cum
interior mortales in sua cecitate permaneant, & in flagi-
tis suis, & natura omnis prope suam languore medullosum;
quam caca es humana prudens! quam temere de tec-
ris Dei judicas! Verbum hoc incarnatum, & huc aeterna
Sapientia tua habet, ut ita loquer, confilia, & confilia
huc humana mente fuit invia. *Quam magnifica sunt ope-
ra tua Domine! nimis profunda fides sunt cogitationes tue;* (Psalms. 103.) exclaimare potuisse cum Rego Propheta.
Quae enim mens ostendit potest cogitationem operum ad-
mirabilium, quae ipse tota tempore spatio operatus
est? *Idem.*

*Propterea J. C.
crescere a
tar, omnes
sicut omnes
littere, &
larcham in
ne reipublica
fiantia, &
gratia procedere? Non ita quidem, sed omnes
dicitur, & omnes
in illo erant absconditi, sanctus Paulus ait, sensim, & si-
ne sensu oculis hominum evoluebantur, protinus illi cre-
sceret atate. Nos autem, qui ex nobis nil aliud sumus,
quam tenebra, infirmitas, ignoranti, semper crescere pos-
sumus in virtute, firmitate, gratia, immo magis, magis
que proficerem debemus pro ea temporis ratione, qua vivimus in Ecclesia, vel Religione, & dies singuli secum affe-
runt Fidei, & Ecclesiastica novam crescendi necessitatem,
ac fesse in statu suo perficiendi. Hodie magis tenemur,
quam heri tenebamus, & arctius tenebimus in diem cras-
tinam, quam teneamus hodie; quia tunc pluribus gratis
erimus cumulatis, & propiores erimus diei, quo nobis pro-
deundum erit coram Iesu Christo cum ea perfectionis ple-
nitudo, cuius plenitudo atatis illius est exemplum. *Pater
Novella in moral. novi Testamenti romo primo.**

*Nazareth et solitudo Salvatoris, ubi usque ad annum
triginta aetatem delituit, tranquilla cum submitione praefol-
tus momentum, quod Pater ipsius præstiterat, ut Ifrelito
populo manifestaretur. In imaginem Evangelii Operari, ho-
minisque interioris. Hujus ingenium optare debet recessum,
aque silentium, donec Deus illi palam signifiet: advenisse
tempus prodeundi, & prædicandi. Neque satis est Fidei-
li, qui per professionem suam a Mondo fecerit, diligere
solitudinem; ibi debet etiam secundum Salvatoris exem-
plum exercere obedientiam, idque eodem pacto quo ilam
Iesus Christus exercuit, & in omnibus indiscriminatim
Maria, & Josepho obtemperavit. Neque jam vel personam
meritum, vel natum jus, vel naturale Superiorum inge-
nium esse debet obedientia causa, sed unice auctoritas Dei,
qua sunt induiti. Obedire in omnibus aequo iis, quae abje-
tradi-*

*tradicisset, potuisset convertere omnes peccatores, omnemque
cultores idolorum, & quocumque Evangelium proferre; Ho-
mo Deus hic, qui ad id unum misus fuerat, atque de Ce-
lo descendebat, tamen fesse in solitudinem, ac silentium
redigebat, & ex trium ac triginta annorum numero, quibus
solitudine transegit, ac tres tantum sibi reservavit, quibus
in lucem prodiens annuntiaret Regnum Dei. Quid porro
in particulari, secretae vita operatus est? *etas subtilis
illis.* (Lue. 2.) Maria scilicet, & Joseph. Eni teletur
Evangelium. Cetera ignoramus, eaque tenebrarum calig-
ne involuta esse voluit; ita ut Deo uni comperta sit, at-
que explorata. Vite hæc ratio primum quidem videtur ad-
mirabilis, cuius tamen secretum non admittit late. Vol-
uit enim in nobis retinere nimiam nosmet producenti
cupiditatem nobis ingenitam, & quæ tot in Mondo mala
parit. Fieri nequit, ut homo vere sit Dei, si totus exte-
rior est; & nihil aptius est ad competendam hanc fessu-
tatem ostendendi in Mondo curam, & in illo nitende, quam ex-
emplum Dei Solitarii, & in Mondo ignorari cupientis. *Idem
ibidem.**

*Omnino
per subtili-
tas & humiles
J.C. in vita
disciplina.* Quibus rebus vacabat Jesus Christus in vita sua abscon-
data? Si extremum corticem intuemur vacabat ille rebus
per se abjectis, communibus, atque serviliis. Labores fuis-
cum Filii Dei in Myterio pueritiae. *Humilitas
Fili Dei in
Myterio
pueritiae.
Huius.* *Qui
gabat, ad ungues utriusque imperata faciebat, qui
quidquam omittitur, vel aliquod vel minimum officium
neglecter. Quid hoc cum Meſia, cum eo, qui a Deo
misius erat, cum Unigenito Dei? Deus tamen tantum
gloria percipiebat ex hujusmodi actionibus, quantum ex
illis omnibus, qui hic hominum Salvator maximam deinc-
eps erat factus. Hæc placebat Deo, eumque hic vi-
dens talibus operibus deditum, jam de ipso dicebat, li-
cer minori cum pompa, & follemente hic est filius meus
dilectus, in quo mihi bene complacuit. Quorum hoc est quia
ex his omnibus actionibus Jesus Christus se conformabat Pa-
triis seu benelocis; quia hec omnes actiones animatus erant
superiori spiritu, & profus divinis fabiis commendatae.
Hinc adeo erant coram Deo meritoria, & in oculis eius
accepta. *Idem.**

*Dei Filius
hunc usque
ad annum
secundum
est aetatis
fus.* Erant tunc temporis Principes, & Imperatores in terris.
Celebrerim aderant gentium domitores, qui nominis sui
celebitate, & heroicarum actionum rumore universum ter-
ram repelbant. De illorum expeditionibus, rebus
præclare gestis, fastigie memorabilis verba fibant.
Ubique laudibus extollebant; sed hoc apud Deum nihil
erat, cumque coram neque principium, neque finis esset
Deus, nullum eorum rationem habebat. E contra nemo
de Iesu Christo loquebatur, nemus ilium norat; nomen
eius, nativitas, patria, vita genus, exercitum ignorab-
tur. Versabatur in angulo Iudea, quasi non esset, sed ocu-
li Dei jugiter inhæbent illi, neque unquam ab illo amo-
bavantur. Obiectum erat dignum Cali totius admiratione,
& nihil operabatur, quod infiniti pretii non esset. *P. Bow-
dalorum in suis solitudinibus.*

*Ianuarius de-
bentus J.C.
hunc usque
ad annum
secundum
est aetatis
fus.* Nunquam mihi deesis, Deus meus in caligine vita la-
tentis, & absconditus. Ibi te semper inveniam; quod mi-
hi ultra optundam erit? Ibi anima rectum colloquiarum; te
audit loquentem, te polliet, te guitar. Tu vero in ru-
more non es: immo te ibi cognoscendum non præbes, ne-
que audiendum. O Deus, ubi bene esse licebit mihi fine
te; ubi cum te male mihi esse licebit? Quid interesse mea
utrum mundus noverit, an fecus, si te semper ha-
beam testem, si me tuo dignaris adspectu? Tu unum mihi
eris omnia; & in caligine, tenebrisque meis eadem cum
animi laetitia dicere potero, qua unus ex ferventissimis fa-
mulis tuis jugiter dicere conveverat: Deus meus, & omnia
idem.

S U P P L E M E N T U M

Ad Tractatum

DE TRANFIGURATIONE IESU CHRISTI.

*Quid intel-
ligendis pro
Fili Dei
transfigura-
tione.* Dominus Transfigurationis nomine intelligimus admi-
rabilem mutationem illam, quam in Corpore suo
Iesus Christus ostendit, humiliatus ad quam illam
redactum intuebantur, eorum animos avertere po-
religi volebant, eo usque, ut Apolloni urgent illum, modo ut ipsis luerat, om-
Patrem ostenderet: *Oste nobis Patrem, & suffici nobis.* *um populo-
(Joann. 4.) modo vero quererentur quandoam restituturus el-
let gloriam Israel. Humilitas, quam proficiebat, & spe-
cies, quam minime politiebat, illum tales esse, qualem fe-
rebat, non suadebant fore ut eos pareret triumphos, quos
ab illo feci pro Calo, seu pro terra relatum iri expecta-
bant. Quapropter Salvator hic qui init consilia adeo su-
per humanam prudenter posita, ut ea sibi bene verte-
rent, non nunquam modico eorum caputi hac in induit,
ad auferendum scandalum quod accipere potuerint ex a-*

Hendry Bibl. Com. Thol. de Myſt. Tom. IV.

*Humilitas
Dei Filius
in transfigura-
tione.* *ad rati-
onem.*